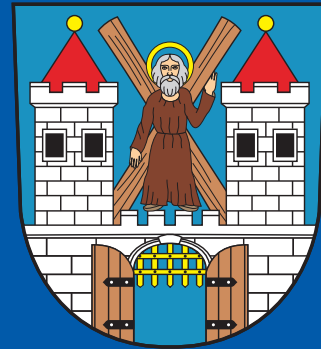

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třeblat a Turkovic

ČÍSLO 2 | ČERVENEC 2017

Foto: František Povinský

OBSAH	Slovo starosty	2
	Ze života Ondřejova, Turkovic a Třeblat	3-7
	■ Rybářské závody ■ Ondřejovský Krpál ■ Vítání občánků ■ Rozhovor z pekárny ■ Nové hřiště otevřeno ■ Nová škola začíná dostávat svou tvář ■ Turkovice ■ Třeblaty	
	Okénko do historie	8
	Lesní rybníček s čolky v Ondřejově	
	Echo ze školy	9-10
	■ MTB závody ■ 23. Mezinárodní knižní veletrh v Praze ■ Zápis s krtkem astronautem ■ Vernisáž ■ Sběr starého papíru ■ Noc s Andersenem v MŠ	
	Z ondřejovské hvězdárny	11-12
	Kalendář akcí	13
	■ Dívčí válka ■ SKC	

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři, další číslo Ozvěn vychází do počátku doby letních prázdnin, kdy děti i dospělí nabírají nové síly do dalších měsíců. Prázdniny jsou samozřejmě doménou dětí a s dětmi souvisí i několik událostí, které proběhly na jaře.

První z nich byla návštěva paní ministryně školství Valachové v ondřejovské škole, paní ministryně si prohlédla školní budovu, kde je již využít každý volný kout a stále je nám malá. Prohlédla si i pozemek určený pro stavbu nové školy, seznámila se s architektonickou studií, zajímal jí postup příprav stavby a přislíbila obci podporu v některých problematických oblastech. Zároveň při své návštěvě ocenila práci některých žáků i pracovníků základní školy.

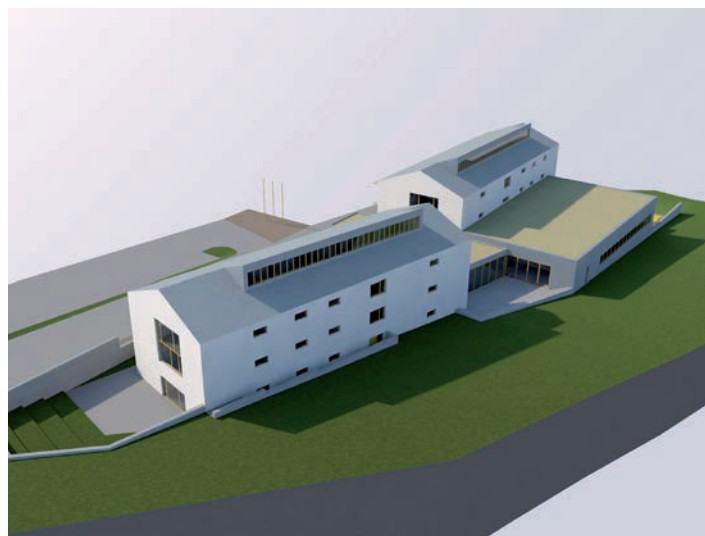
Další velmi příjemnou událostí bylo tradiční vítání občánků, tato akce je vždy vítaným vybočením z víru každodenních starostí. Zde nemohu opomenout poděkování panu Ročákovi za zapůjčení krásných prostor mlýna, dětem ze základní školy za hezké vystoupení a všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu této akce.

V červnu pak proběhla další hezká událost, a to slavnostní ukončení projektu „Vesmírné náměstí“. V rámci tohoto projektu se skupině děvčat ze základní školy podařilo zvelebit část ondřejovského náměstí. V parku před školou byly instalovány nové lavičky, děvčata opravila nátěr čekárny na autobusové zastávce a vše nakonec zkrášlila výzdoba astronomickou tematikou. Je to příjemné zjištění, že jsou mezi námi lidé ochotní nezištně udělat něco pro ostatní, zjištění je umocněno tím, že jsou i mezi nejmladší generací.

Vidíte, že si děti skutečně odpočinek zaslouží. Přeji všem dětem i dospělým příjemné prožití prázdnin a dovolených, hodně sluníčka a klidu.

Vladimír Zámyslický, starosta

Nová škola začíná dostávat svou tvář

Na lednovém zasedání zastupitelstva jsme předložili dvě varianty studie nové školy, ze kterých byla vybrána ta, ve kterou jsme doufali. A to je dobře.

První varianta byla přísně kompaktní tak, jak velela ekonomika. Druhá, ta vybraná, je více rozvolněná, rozdělená do samostatných objektů, a poskytuje tak více pocitu z volného prostoru, který je dle našeho názoru pro budovu tohoto typu velmi důležitý. Děti si zde budou vytvářet například i první estetické vnímání a cítění. Jsme si velmi dobře vědomi i toho, že budova tohoto objemu bude v obci výrazným urbanistickým prvkem, a proto jsme kladli důraz na to, aby byla budova v maximální míře ohleduplná ke svému okolí a ke svým sousedům. Snažili jsme se tedy o to, aby sousedé neměli výhled „do zdi“ a odstupové vzdálenosti jsme se snažili nevrhnout co možná největší, s maximálním využitím zeleně.

Škola je tedy rozdělena do tří základních hmot, které představují i jednotlivé provozní celky:

- Samostatné křídlo I. Stupně – třípodlažní budova se sedlovou střechou, částečně podsklepená
- Samostatné křídlo II. stupně – čtyřpodlažní budova se sedlovou střechou
- Křídlo sportovní – jednopodlažní budova tělocvičny s galeriemi a tribunami.

Všechny tyto budovy spojuje a propojuje dvoupodlažní vstupní hala, která tvoří ústřední komunikační prvek a spojovací krček celé dispozice.

Tato hmotová kompozice jednak logicky odděluje jednotlivé provozní celky školy a umožňuje reagovat na svažité a poměrně úzký a protáhlý pozemek.

Ten je svojí velikostí a tvarem poněkud limitující pro školu, ve které se má učit 540 dětí, která musí pojmout 18 kmenových učeben, 8 odborných učeben, 5 tříd školní družiny, plnohodnotnou tělocvičnu a jídelnu s kuchyní s kapacitou 600 jídel denně.

Na druhou stranu, poloha pozemku vedle areálu Sokola, u jeho venkovních sportovišť, je vynikající a umožní tak do budoucna propojení venkovních a vnitřních sportovních aktivit. Například vstupovat do tělocvičny a jejího zázemí bude možné zcela nezávisle na prostorách školy, což umožní její plnohodnotné používání veřejnosti mimo provoz školy.

V průběhu jarních měsíců jsme studii dále optimalizovali, čerpali inspiraci z nově postavených škol a s učitelským sborem jsme diskutovali dispoziční a provozní podrobnosti.

Po dohodě se Státním fondem životního prostředí jsme se zaměřili také na energetickou náročnost budovy a výsledkem by měla být energeticky pasivní budova, na kterou fond poskytuje zajímavé dotační příspěvky. Tato etapa je nyní ve fázi vyjednávání a hledání shody.

V dubnu jsme dopracovanou studii prezentovali paní ministryni školství, jejíž resort bude financovat výstavbu za spoluúčasti

svazu obcí. Paní ministryně a její náměstkyně neměly k řešení zásadní výhrady a ze vzájemné diskuse vzešlo dalších pár zajímavých podnětů, jak školu provozně vylepšit včetně doporučení, že objekt takového významu by měl zahrnovat například třeba i byt školníka.

Základní zadání máme v podstatě hotové. Škola by, ve své výsledné podobě, měla poskytnout důstojné a inspirativní prostředí pro vzdělávání žáků. Bude se jednat o plnohodnotný, fungující ústav. Vedle zmíněné kapacitní jídelny, kterou bude možné dispozičně přeměnit například na konferenční sál a plnohodnotné tělocvičny s tribunami zde žáci naleznou například i školní klub, venkovní amfiteátr, venkovní zahradu pro družinu, apod.

Čeká nás velký kus práce, složitá vyjednávání, řízení projektové a inženýrské přípravy a samotné realizace, a v neposlední řadě také shánění všemožných dotací na investice, jako například komunikace, parkoviště, technickou infrastrukturu včetně řešení odvodu a čištění splaškových a dešťových vod a řadu dalších, které nejsou kryté z dotace ministerstva školství, avšak pro fungování školy jsou nezbytné.

Výsledek by ale měl stát za to. Investice do vzdělání našich dětí je tou nejdůležitější.

Tomáš Kiefer

Sběr odpadů v obci Ondřejov a místních částech

Tento neutěšený pohled se nám bohužel naskytá příliš často.....

Se současnou situací není spokojena ani obec ani samotní občané. Bohužel pouhé navýšení počtu kontejnerů na vymezených sběrných místech, o kterém vedení obce v současné době jedná se svozovou společností, problém nevyřeší. Pravidelně se v kontejnerech objevují věci, které do tří-

děného nebo smíšeného odpadu nepatří. Opakovaně však někteří jedinci z nás porušují pravidla a hází do nebo vedle kontejnerů to, co do nich evidentně nepatří. *Dvě malá foto.*

Vyjmenovat celý seznam by zabralo více než dvě stránky, takže ve stručnosti se jedná především o odpad ze stavby, plechovky od barev, jakékoliv kusy nábytku atd. Všechny tyto odpady se likvidují dvakrát ročně v rámci svozu velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Na třídění a následný svoz odpadu by se obec chtěla v budoucnu zaměřit, a proto chystá nová opatření. Jedním z nich je i plánovaná změna v likvidaci velkoobjemového a nebezpečného odpadu. O těchto opatřeních budou občané včas informováni prostřednictvím samostatného letáku, který bude obsahovat i detailní seznam, jak různé druhy odpadu likvidovat. Někdy však stačí málo, například nařezat velké krabice, aby kontejner pojmul více odpadového papíru. Záleží na postoji každého z nás. Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří udržují pořádek ve sběrných dvorech, a zvláště pak těm, kteří uklízí to, co ostatní občané po sobě zanechají. I tato místa jsou vizitkou nás všech!

Naděžda Vlnasová

Rybářské závody

Poslední květnovou sobotu se sešli u Seračovského rybníka rybáři k tradičnímu rybářskému závodu. Účastníkům přálo počasí, teploty atakovali tropickou třicítku. Členové místního rybářského spolku, kteří akci organizovali, všechno perfektně připravili, a tak soutěž probíhala v nádherné komorní atmosféře.

1. Pavel Jelínek ml., Konojedy
2. Pavel Jelínek st., Konojedy
3. Jan Žižala, Český Brod

V červnu proběhlo pokračování v podobě dětských rybářských závodů, ze kterých vám informace přineseme v příštích Ozvěnách.

František Povinský

Ondřejovský Krpál

Vítání občánků

Letošní vítání nově narozených občánků do naší obce se konalo v sobotu 13. května v ondřejovském mlýně. Součástí slavnostního aktu bylo jako vždy kulturní vystoupení žáků základní školy v režii paní Blanky Kyclerové. Fotograf pan Rudolf Flachs pořídil ze slavnostního aktu řadu krásných fotografií. CD se všemi fotografiemi si již můžete vyvednout na obecním úřadě. Ráda bych touto cestou ještě jednou poděkovala všem, kteří se na realizaci akce podíleli.

Vítání občánků je pro nás každý rok velmi milá událost, máme radost, když v naší obci přibývají krásné a zdravé děti. Věříme, že i vy, kteří se tohoto obřadu účastníte, prožíváte podobné pocity.

Všem novým občánkům přejeme touto cestou hodně zdraví, štěstí a lásky!

Ukázku fotografií z letošního aktu si můžete prohlédnout na webových stránkách obce v záložce Fotogalerie.

Ing. Naděžda Vlnasová, tajemnice OÚ

Mám ráda rozzářené oči dětí...

a tak již roky organizuji akce, které přispívají k životu lidí i lidiček v naší obci.

Škola by neměla stát stranou od činnosti obce, proto jsme se, tak jako každý rok, zapojili do tradičních akcí.

13. 5. 2017 Už více než 10 let ve školní družině nacvičuji s dětmi kulturní program na Vítání občánků, protože i krátké vystou-

pení musí být pečlivě připraveno. Miminka to sice nevnímají, ale rodiče, příbuzní a pan starosta ano.

14. 5. 2017 Opět jsme se s holčičkami a kluky vyparádili a vystoupili s jiným – podstatně delším programem ke Dni matek, který pravidelně pořádá Obec baráčníků. Tam už jsou starší posluchači – maminky,

Nové hřiště v Ondřejově

Tak konečně po třech letech psaní žádostí, někdy i nesmyslných projektů jsme dokončili realizaci hřiště u obecního úřadu, tam, kde do této doby byla vlastně jen skládka a náletová lokalita.

Na počátku byla, jak už to bývá, myšlenka, zrodila se v SKC. Je to o tom, že když maminky s dětmi chodí do Ondřejovského centra, tak by bylo dobré, kdyby se měly také kde posadit a s dětmi a pohrát, když je venku hezky a je škoda sedět doma. Nejbližší hřiště a místo, kam bylo do této doby možno

jít s dětmi, je hřiště u hvězdárny, cca 1.5 km od centra obce. SKC ve spolupráci s obcí vypracovalo projekt, byl vykoupěn stávající pozemek. Pak asi tak tři roky byla podávána žádost o dotaci. Nakonec to dopadlo tak, že je projekt dokončen, hřiště je na světě, a tímto děkujeme všem, kteří se na projektu a jeho realizaci podíleli – za finance středočeskému kraji, za myšlenku a práci SKC Ondřejov, za pochopení a podporu a finanční spoluúčasť obecnímu úřadu, zastupitelům a vedení obce. Všechny tyto díky budou jednou zapomenuty tak, jak to v dějinách bývá, a jediné co zůstane, je to malinké, ale prima hřiště. Tak si ho, vážení spoluobčané, užijte a mějte se fajn, to vám upřímně a z celého srdce přeje kolektiv SKC a obce.

Hynek Kašpar

babičky, tety a velmi prožívají naše verše a písničky, opět nacvičené ve školní družině. Je dojemné, jak se přítomní těší, jak dovedou prožít vystoupení svých dětí. Poděkuji jim, pohladí je a to je pro malé „umělce“ největší odměnou.

*Blanka Kyclerová
vedoucí ŠD*

Pekařské povídání z ondřejovského mlýna

Omar Ayala v rozhovoru s Pavlem Řezbou

Co Vás přivedlo tak daleko od domova a proč jste si vybral právě Ondřejov?

Vždycky jsem chtěl cestovat a poznávat nová místa. Zajímají mě cizí kultury a rád se učím nové jazyky. To jsou důvody, proč jsem se rozhodl odejít ze své vlasti, usadit se v zahraničí a mít svůj domov v České republice.

Ondřejov je velmi pěkné město, klidné a blízké přírodě. Zde jsem také našel vhodné místo pro zahájení projektu, který jsem plánoval před téměř pěti lety.

Proč jste si vybral pekařinu?

Mým počátečním projektem byla výroba mexických tortillas. Toto odvětví má téměř stejné procesy jako pekařství.

Kromě mexických tortillas jsem si myslel, že trh v České republice potřebuje kvalitní čerstvý chléb. Po mnoha letech života v České republice jsem svědkem vývoje nových trendů v potravinářském průmyslu, například burger restaurace, bagety, potravinářské festivaly a další mezinárodní kuchyně. A viděl jsem, že se objevily problémy s nalezením dobrého specializovaného chleba. Tak jsem se rozhodl pomoci tento problém vyřešit.

Co bylo nejtěžší v začátcích vašeho podnikání? Na jaké překážky jste narážel?

Zpočátku to byla výzva, zejména pokud jde o rozvoj technologických procesů a stabilizaci receptů. Toto bylo vyřešeno mnoha pokusy i chybami, opakováním a učením se z chyb.

Další výzvou bylo vybudování týmu. Pečákama ve mlýně, to jsou především lidé, kteří zde pracují a úsilí, které vynakládají při své práci. Oceňuji podporu současného týmu a stále hledáme nové členy, kteří podpoří růst a budoucí rozvoj naší pekárny. Hledáme pracovníky, kteří mají motivaci k učení se novým věcem a kteří jsou zodpovědní a jsou schopni dělat kompromisy. Věřím ve správný vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

Peče se v Mexiku stejný druh pečiva jako u nás?

Oblíbené chleby Mexičanů se liší od běžných typů vyráběných v České republice. Možná kvůli klimatickým podmínkám se obilné žito v Mexiku tolik nezpracovává. Zde se více konzumuje tmavý chléb, zatímco v Mexiku existují další úpravy pšenice. Nejvíce spotřebované zrno v Mexiku je kukuřice, pak je pšenice. Během Dne všech svatých pečeme tradiční mexický sladký chléb, velmi tradiční v Mexiku, který můžete vyzkoušet u nás.

Jaký máte sortiment a který druh pečiva je nejžádanější?

Pečeme z tradičního českého chleba, jako jsou Šumava chléb, rohlík, vánočka, mazanec, pletenka a české sladké koláče. V našem sortimentu jsou zastoupeny i další druhy speciálního pečiva, jako jsou hamburgerové bulky, francouzské bagette, toastový chléb, hot dog housky, a dokonce i bezlepkové varianty.

Připravujete nějaké novinky?

Ano, nabízíme doručení čerstvého pečiva v okolních oblastech Ondřejova. Lidé si mohou měsíčně objednat naši doručovatelskou službu. Čerstvý chléb doručíme přímo do vašeho domu ve dvou dnech v týdnu. S touto službou začínáme právě teď.

V Turkovicích se od posledních Ozvěn udály dvě již zavedené akce

Jsm rádi, že nám přišli 1. dubna pomoci dobrovolníci při jarním úklidu. Bylo to poprvé, kdy se neroznášely papírové letáky do schránek, a přesto se sešlo více lidí, než se očekávalo.

Turkovičtí hasiči se postarali o prožezání náletových dřevin v obci.

Práce to byla úmorná, stála ale za to, protože těmito místy projíždí denně mnoho lidí a jistě to ocení. S pracemi hasičům pomáhali i místní občané, kteří odklízeli pořezané větve.

Speciální poděkování patří i lidem, kteří již před naplánovaným úklidem sami od sebe vyčistili Ruskou cestu, protože se v daný den nemohli dostavit. Cesta velmi prokoukla a budeme nyní doufat, že ji při podzimním úklidu najdeme v lepším stavu než posledně.

Druhou a zásadní akcí v Turkovicích bylo tradiční Pálení čarodějnic 30.4.

Předcházel mu příprava dřeva, která se letos skutečně dokonce natříkrát. Dvakrát před akcí a potřetí ještě ten den. Bylo také díky tomu vidět, že hranice je vyšší než kdy dřív. Opět si poděkování zaslouží i někteří místní, kteří pomáhali se stavbou a zajištěním dřeva. Děti si užily ještě před zapálením ohně několik her a poté již s úžasem hleděly do výšky na majestátní hranici. Akce se však líbila i dospělým účastníkům a přestože bylo chladněji než v loňském roce, někteří zůstali až do rána...

Na bezpečí u hranice dohlíželi hasiči, kteří zároveň během akce vyzkoušeli obleky proti sálavému teplu.

Jsm rádi, že se povedl Jarní úklid i Pálení čarodějnic, budeme se těšit brzy znovu na viděnou. Nezapomeňte sledovat stránky www.naseturkovice.cz, kde se včas vždy dozvíte informace o připravovaných akcích.

Seija Zachová

Pálení čarodějnic v Třeblicatech

Je již tradicí, že pálení čarodějnic probíhá na kopci pod Botičem. Letos vyšel tento den na neděli, a tak měla parta hasičů celou sobotu práci s kácením souší a stromů označených od hajného na stavění hranice. Oproti jiným letům byla hranice o trochu menší, ale přece jenom měla 21 pater. Mladí hasiči k tomu na své čtvrtěční schůzce udělali pěknou čarodějnicí. I přestože bylo chladnější počasí, sešlo se hodně lidí, a to jak místních, tak i přespolních. Před zapálením hranice byla vyhlášena soutěž o nejhezčí čarodějnicí, o kterou soupeřila čtyři děvčata. Úkol vybrat nejhezčí čarodějnicí nebyl lehký, a tak dostaly cenu všechny čtyři. Poté se zapálila hranice a mohla se začít slavit s pomocí dobrého občerstvení a pití noc, které se říká „Filipojakubská“, kdy se ohněm odhání veškeré zlo.

Jana Pácová

Mateřská škola v proudu dní

Dne 20. 4. 2017 se v Mateřské škole Ondřejov konalo Nocování s Andersenem. Přespání se zúčastnily děti ze třídy Vážek. Jak už název napovídá, podvečer a následně večer, byl věnován knihám. Děti se nejprve seznámily, k čemu jsou knihy na světě a zároveň si s paní učitelkou prohlédly portrét spisovatele Hanse Christiana Andersena. Portrét si také mohly sestavit jako puzzles.

Poté si děti formou koláže vyrobily svou vlastní knihu. Knihy vznikaly zajímavé. Veselé a pestré. Děti psaly písmena, lepily obrázky, kreslily.

Následující program byl ve znamení tance. Pes Bestík s Lucií Brilovou předvedl dětem dogdancing. Jde o kynologickou

disciplínu, kde pes s psovodem předvádí triky na hudbu.

V programu nesměla chybět oslava, protože měl jeden náš kamarád narozeniny a jeden kamarád měl svátek. Oběma jsme pořáli a zaspívali narozeninovou píseň.

Před večerní četbou knížky, přišel dětem pro spštění programu, přečíst velmi starou a krásnou pohádku O vlkovi, Luděk Řezba. Dětem se pohádka moc líbila.

A nakonec před spaním přečetla paní učitelka dětem pohádku z knížky Krysáci. To proto, aby nebylo dětem smutno, protože s Hubertem, Hodanem, Edou a trpaslíkem Ludvíčkem rozhodně smutno nikdy není.

Čarodějnický rej se v mateřské škole konal 28. 4. 2017. Děti se v kostýmech čarodějů a čarodějek vydaly průvodem

po Ondřejově. První zastávkou byly dvě první třídy, kde nás obě paní učitelky, paní Jana Potměšilová a paní Zdenka Lázničková, velmi srdečně přijaly. Čarodějové a čarodějky zaspívali prvňáčkům dvě písničky. Další zastávka byla u paní doktorky Jaroslavy Kőlblové, které děti také zaspívaly.

Poté se průvod vydal k Základní škole bratří Fričů, kde děti přivítal pan ředitel Miroslav Rovenský. Děti dostaly za zpívání písniček sladkou odměnu.

Nakonec se průvod bytostí v hábitech vydal k panu starostovi Vladimíru Zámyslickému. Kterému děti také zaspívaly své oblíbené čarodějné písničky.

Poté se rozlétli všichni čarodějové a čarodějky do svých tříd, kde je čekal další program.

Počasí nám sice nepřálo, přesto atmosféra při Čarodějnickém reji byla příjemná.

Romana Brilová

Rybníky, studánky a lesní rybníček s čolky v Ondřejově

Mé krásné dětství jsem prožila uprostřed přírody bohaté na rybníky, rybníčky, tůňky, močálky, potůčky a studánky. Na mysl se mi ukrádá otázka a ptám se: „Jak je to vlastně s tou vodou mého mládí dnes?“

Dětská léta prožítá v Ondřejově jsou nerozlučně spjatá se třemi rybníky s názvy Seradák, Louže a Votavky:

Seradák dostal dotaci od Evropské unie a je moc hezky upravený k rekreaci a koupání.

Louže se také díky evropským fondům dala do pořádku a dokonce zde našly domov nutrie.

Ve Votavce jsou nyní chovány ryby a už se v ní dávno nikdo nekoupe.

Právě rybník Votavka sehrál v mém životě důležitou roli. Chodila jsem se tam koupat už jako malá holka a hlídali mě moji starší bratři. Rodiče dali na jejich ujištění, že se neutopím, neboť se nikdy nevzdám od břehu. Tak jsem se tam u toho břehu tak dlouho plácala a namáčela, až jsem se sama bez jakékoliv pomoci naučila plavat v předškolním věku.

V Ondřejovském lese je studánka s pitnou vodou. Jako děti jsme z ní časo pily. V jakém je stavu nyní bohužel nevím.

Byla zde i studánka s názvem "Neřádovka", o které se tradovalo, že má léčivé účinky. Lidé k ní často chodili se džbánkem pro vodu. Obdělávání okolních polí jí však neprospělo a bohužel již neexistuje.

V lesích pak byly různé tůňky a močálky, které již nejsou, neboť nepřežily těžbu dřeva.

Chtěla bych zavzpomínat na jeden lesní rybníček, v kterém žili čolci.

Můj největší kamarád z dětských let byl Mirek Tesařík. Byl starší a tak byl hlavním zdrojem nápadů, jak strávit odpoledne. Jednou jsme se dohodli, že půjdeme na čolky. Těm se velmi dobře dařilo v malém lesním rybníčku v nedalekém listnatém lese. Sehnali jsme si pětilitrovou sklenici. Náš cíl byl, nacytat několik čolků a o ty se pak u nás na dvoře starat.

Moc jsem se na to těžila. Zážitek byl umocněný tím, že mi zrovna maminka koupila nové sandály. Pamětnice si jistě vzpomenu na plátěné páskové boty, kde každý pásek zářil jinou barvou. Byl to hit a byla jsem na ně velice pyšná. Tak v těchto krásných sandálech a se sklenicí v ruce jsme s Mirkem vyrazili na čolky.

Boty zaznamenaly první šrámy již cesou lesem. Neprospělo jim, ani když jsem je namočila při lovení čolků. Radost z úlovku kazil pohled na nové sandálky, které už nezářily barvičkami na dálku.

Vrátili jsme se k nám domů. Na dvoře byla zrovna moje maminka a její pohled na sandály nevěstil nic dobrého. Ve snaze vše zachránit jsem přinesla teplou vodu a kartáč. Snažila jsem se boty vydrbat. Výsledek byl hrozný. Špína se rozpila a z krásy nových bot již nezbylo nic.

Večer jsem si doma čistila zuby a byla jsem jen v noční košili. Mé mamince padl zrak na sandály a pak na mě. Jak jsem nebyla nikdy bita, tentokrát jsem to schytala přes zadek právě těmi zničenými botami.

Dodnes se na to v naší rodině s úsměvem vzpomíná, jak jsem byla na lovu čolků a jak to dopadlo s novými sandály.

Odešlo mládí, už mnoho vody od té doby uteklo a také se mnoho vody kamsi ztratilo. V mém rodném městečku bylo dobře postaráno o rybníky. Studánky, tůňky a lesní rybníčky civilizaci bohužel nepřežily a zůstanou jen v mých vzpomínkách.

Eva Dolejší

Vzpomínání

Po delší době jsem se znovu vydala za vzpomínkami, tentokrát k paní Evě Palmové, poslední ondřejovské pokračovatelce kdysi známé rodiny Palmů.

Už dlouho mi vrtalo hlavou, jak je možné, že ve velkém patrovém domě na náměstí (č. p. 14 pod pomníkem, teď penzion), kde se se vždycky říkalo u Palmů, nikdo z Palmových nežije. A přitom to musela být rodina velká a zámožná, protože měli obchod (ten pamatuji a už jsem se o něm kdysi zmiňovala) a velké hospodářství. Já jsem byla přesvědčená, že to byla selská rodina, ale nebyla to úplně pravda. Teď už vím, že už ani dědeček paní

Palmové na polích nehospodařil, všechny pozemky byly propachtované (pronajaté) a po založení JZD (jednotné zemědělské družstvo), připadly družstvu. Rodina totiž byla považována za kulaky. Nebyla to pravda, ale někomu prostě vadili. Pro mladší - kulaci byli

vesniční boháči, se kterými se po roce 1948 stát musel „vypořádat“. Třeba tím, že neměli nárok na lístky na jídlo či body na ošacení a obuv. Tatínka paní Palmové jsem znala jako velmi šikovného skupináře družstva. Původně však byl zaměstnancem českých drah v Sudech a teprve po nuceném vystěhování se vrátil do Ondřejova. Ale do rodného domu ho nepřijali. Přiznal se do hospodářství rodiny Krausů, kde jeho dcera žije dodnes. Musel se teprve učit, co všechno hospodaření obnáší a vůbec to s Krausovými neměl jednoduché. Patrně byl přizpůsobivý, šikovný organizátor, dle slov dcery vynikající počtář, tak se se situací vyrovnal. Krausovo hospodářství po otci měl podle tradice převzít syn. Stalo se však neštěstí, v patnácti letech o pouti vypadl z velké houpačky a pád nepřežil. Tak bylo dobře, že se o chalupu mohl starat přizpůsobivý Josef Palma. Mimochodem. Se svou malou vnučkou si často povídáme, jak to u nás bylo dřív, ale když se mě zeptá, jestli jsme měli farmu, tahá mě to za uši. Ona, stejně jako jiné děti, už neví, že v Čechách nikdy nebyly farmy, ale statky nebo hospodářství. V nich hospodařili sedláci nebo hospodáři a v chalupách se nerekreovali chalupáři, ale tvrdě pracovali pro obživu rodiny chalupníci. Farmáři žádni.

Pak jsme s paní Evou probíraly její školní léta. V Ondřejově byla jen obecná škola, kam chodila pět let, potom se s ostatními schopnými dětmi necelé čtyři roky učila v měšťance ve Stříbrné Skalici. Vzpomíná na to, jak v zimě ve sněhu přicházeli po zdolání těch šesti kilometrů do školy ousaní a museli své mokré svršky sušit okolo kamen ve třídě. Školu však dochodila v Ondřejově, kde byla nakonec také měšťanka založena. Ne však nadlouho, protože v roce 1951 vznikly osmileté střední školy jednotné v celé republice. Vystudovala zdravotní školu, potom vyšší školu a celý život pracovala ve zdravotnictví, také učila v Benešově na střední zdravotnické škole. Z domova odešla v osmnácti letech a vrátila se až po skončení své pracovní éry. Znala jsem ji vždy jako elegantní upravenou dámu s typicky zvednutým límcem kabátu. Řeč přišla i na módu. Zmínila jsem se totiž o momentce mé babičky se třemi dcerami ve věku kolem deseti let a babička na té fotce vypadala daleko starší, než mohla být. Na to jsem dostala odpověď, že to v té době bylo na vesnici normální. Když se žena vdala a měla děti, přestala na sebe tolik dbát. Šátek na hlavě a zástěra byly nedílnou součástí oblečení. Prý se potázala se zlou manželkou četnického strážmistra, která si dovolila chodit namalovaná. Rozuměj, používala rtěnku. V té době u nás jiné „malování“ neexistovalo.

... pokračování příště

Jaroslava Kozáková

Závody žáků ondřejovské školy na kolech aneb škola, hvězdárna a MTB

Některé děti mají závodění v krvi, jiné se těší na vyjíždku do přírody se svými rodiči. Mladší kluci a holčičky si užívají všechny zajímavosti na trase, v klidu se zastaví před překážkou, odpočinou si, ale ti starší mají často chuť rozdat si to na závodní trase s ostatními stejně starými bikerkami a bikery. A tak to bylo i ve dnech 16. 5. - 18. 5., kdy jsme s žáky naší školy vyrazili do lesa poměřit své síly a obratnost na kole. Počasí nám přálo natolik, že jsme sáhli po vodním zdroji nejen k pití. Rozdalo se 33 medailí. Děkuji všem žákům za účast a rodičům za jejich podporu. Poděkování patří i paní Prokešové a panu Tiztovi za spolupráci na závodní trase.

Mgr. Blanka Kocánová, učitelka Tv

S Krtkem Astronautem k zápisu do 1. třídy

„Moje maminka pracuje na hvězdárně“, prohlásila budoucí školačka a maminka za ní se jen spokojeně usmála, že se její dcera aktivně účastní rozhovoru o vesmíru. Tomu ale předbíhalo mnoho hodin příprav nejen v Základní škole bratří Fričů Ondřejov, ale také na Astronomickém ústavu AV ČR. Od nápadu pojmout zápis do prvních tříd jinak než v minulých letech uplynulo mnoho týdnů, kdy se učitelé i hvězdáři několikrát potkali a radili. V předvečer zápisu bylo připraveno. Poslední třída pod střešou se změnila v Nebeskou třídu s planetami vlastní školní výroby, dalekohledy, fotkami a ... Krtkem Astronautem, který ovšem jako správná celebrita přijel z Prahy autem Astronomického ústavu AV ČR až ráno. Atmosféra byla po celý den úžasná. Jsme moc rádi, že si Nebeskou třídu, ale i celý zápis užívaly děti, jejich rodiče i učitelé a přítomní hvězdáři. Za zmínku stojí i doslova skvělá organizační práce žáků 9. třídy - a to měli prázdniny! Snad jen...o přestávce jsem si zaběhl do třídy, kde se na interaktivní tabuli hrálo pexeso. Nebyl jsem sice poslední, ale na děti jsem neměl. Rozhodně námět ke zlepšení...

Pavel Suchan

Protože jsem se zápisu zúčastnila, se svými deváťáky strávila několik hodin, viděla nadšené děti a usmívající se rodiče, kteří kvitovali báječnou atmosféru v průběhu zápisu, musím se k Pavlovi připojit a vyjádřit slovy nadšení a spokojenost. Chtěla bych být budoucím prvňáčkem...

Vratislava Vomáčková

6. třída základní školy na 23. Mezinárodním knižním veletrhu

Mezinárodní knižní veletrh v Praze hostil mnoho návštěvníků, mezi nimiž jsme byli i my.

Bylo to opravdu neuvěřitelné, kolik knih se na veletrhu objevilo.

Setkali jsme se se spisovatelem knihy „Běž, chlapče, běž“ Uri Orlevem a se spisovatelem knihy „Chlapec v pruhovaném pyžamu“ Johnem Boynem. To byl opravdu velký zážitek.

S Josefem jsme prošli celé pravé křídlo výstaviště. Nejdéle jsme se zdrželi ve stánku Albatrosu, kde jsme si koupili zajímavou knížku. Opravdu těžké bylo nalézt toalety. Naštěstí jsme zapojili orientační smysly a s pomocí plánu, se nám to podařilo.

Veletrh se mi moc líbil.

Marek Tlamicha, 6. třída

Úžasný zážitek

Pane Bože! Kde to jsem? V ráji?

Tolik knih, nakladatelství a zážitků, že to ani za týden nepřevyprávím. A kdyby jo, tak vám stejně bude chybět ten pocit, jaký jsem měla já. Zkusím Vám to alespoň přiblížit.

Přijeli jsme, viděli jsme, slyšeli jsme, koupili jsme...

Na místě rozchodu opět zazněla pravidla a my jsme se vydali na nákupy. Se svojí

skupinkou jsem brouzdala mezi knihami a vybírala jsem, která bude mít své místo v mé knihovně. Objevila jsem další díl knihy, kterou mám již doma. Po hodině nakupování jsme šli na besedu. Ten den jsme měli zajištěné besedy dvě.

Nejdříve jsme se setkali s Johnem Boynem. Moc pěkně vyprávěl o svých knihách. Nakonec odpovídal na naše dotazy. Po skončení jsme se vydali do vedlejšího sálu. Spisovatel Uri Orlev nemluvil o knížkách, ale o sobě. Bylo to zajímavé a napínavé. Vyprávěl o tom, jak on sám prožil válku, o svých pocitech. Až teď si uvědomuji, že, co mám, nemá každý, a že mám krásný život. Byl to úžasný zážitek!

Eliška Staňková, 6. třída

Svět knihy

Octli jsme se v jiném světě.

Před očima se odehrávají pohádky s dobrým koncem, nejsmutnější tragédie, příběhy veselé i strašidelné, pohádky, ve kterých je dobro i zlo.

Cnostní hrdinové a proradní zbabělci, nadpřirozené bytosti i obyčejní lidé jako my, ti všichni tu mají své místo. Všechny příběhy a postavy spolu tvořily nádherné prostředí, ze kterého už nikdy nechcete odejít.

Ale ať se vám chce nebo ne, dříve nebo později musíte pryč. Je to místo, o kterém se vám bude ještě dlouho zdát.

Vím to, protože jsem tam sama byla.

Na knižním veletrhu byly tisíce knih, knihy různé barvy, velikosti a tvaru. Tolik jsem jich ještě pohromadě neviděla.

Tak zase příští rok!

Kristýna Beránková, 6. třída

Letos jsme sebrali šest tun starého papíru

V úterý 16. 5. 2017 jsem odložila společenské šaty. Beru na sebe pracovní oděv a začínám s organizováním sběru starého papíru – to je mnohaletá školní tradice. A je i trochu výnosná. Školáci obdrží nějakou tu „kačku“ za svoji snahu. Spolupráce je opět výborná. Rodiče přiváží nejen své děti do školy, ale také starý papír. Není výjimkou, že svá auta musí leckdo zapojit přívěsný vozík. A tak

Planeta Ťap Ťap

4. vernisáž v galerii Na Křižovatce proběhla v Základní škole bratří Fričů Ondřejov. Tentokrát své výtvarné práce představili žáci 2. třídy pod vedením paní učitelky Iwany Staňkové. Děti se inspirovaly ilustracemi Adolfa Borna. Tvořily 3 obrázky – Rostliny (kombinace barevný papír a černý fix), Zvíře (akvarel, fix), Samotná planeta (tempera, provázek). Děti si samy vytvořily pozvánku, připravily občerstvení, jak bývá na vernisážích obvyklé a byly pyšné na svá umělecká díla. Ostatně posuďte sami.

redakce

vás určitě zajímá, jak jsme uspěli. Sebráno bylo 6 tun papíru.

Sběratelé podle výkonnosti:

1. Alžběta Teltchová, 3. A
2. Marek Jankovský, 9. třída
3. Tomáš Pospíšil, 7. třída

Nejen jim patří velké poděkování!

Blanka Kyclerová

Největší dalekohled v České republice je padesátiletý

Kopule dvoumetrového dalekohledu se už dávno stala součástí ondřejovského okolí. V letošním roce, 23. srpna, uplyne už padesát let od slavnostního uvedení dvoumetrového dalekohledu do provozu. Letos, stejně jako před půlstoletím, to je středa.

Co vzniku dalekohledu předcházelo? Už krátce po válce upozorňovali naši odborníci, že astronomická technika v Československu silně zaostává za světovým vývojem. Jedním z oborů, kde tento nedostatek byl pocíťován nejvíce, byla stelární astronomie. Připomeňme, že v roce 1948 byl uveden do provozu pětimetrový dalekohled na Mount Palamaru, zatímco největším dalekohledem u nás byl v té době 60cm reflektor na observatoři na Skalnatém Plese. V padesátých letech pak konečně došlo k vážné diskusi o stavbě skutečně velkého dalekohledu pro potřeby stelární astronomie. Diskutovaných variant bylo mnoho, například dalekohled pro přímou fotografii, pro fotometrii, pro spektroskopii, univerzální dalekohled pro přímou fotografii i pro spektroskopii apod. V diskusích nakonec zvítězil rozumný názor, že méně je více, a že by bylo vhodné postavit specializovaný dalekohled určený zejména pro spektroskopii. Při samotném rozhodování mezi předloženými projekty hrálo určitou roli i to, že

firma Carl Zeiss Jena právě stavěla dvoumetrový dalekohled pro observatoř v Tautenburgu (byl uveden do provozu v r. 1960). V roce 1958 odjeli dva astronomové, Boris Valníček a Luboš Perek, do firmy Carl Zeiss ke konzultacím o konstrukci chystaného dalekohledu. V listopadu byl dokončen investiční úkol. Následovalo vládní usnesení z 15. dubna 1959 a schvalovací protokol z dubna 1960. Schválený projekt skutečně posouval československou stelární astronomii po technické stránce na světovou špičku - ve své době patřil tak velký dalekohled do první desítky největších reflektorů na světě! Začaly projektové práce. Ty zajišťoval Krajský projektový ústav Praha, architekt ing. Pavel Procházka (17. 5. 1930-12. 11. 2009). Projekt byl hotov v lednu 1962. V Ondřejově se na přípravách a konstrukci kopule i dalekohledu dělili tehdejší vedoucí stelárního oddělení dr. Luboš Perek, který zodpovídal za vědeckou a technickou stránku příprav, a náměstek ředitele ing. Vladimír Rajský za ekonomickou a organizační část.

Stavbu kopule provedl Průmstav Kolín. Stavba začala výkopem základů v květnu 1963 a již v září byly hotovy betonové podlahy základů. Do konce ledna 1964 byly hotovy obvodové zdi a v dubnu 1964 začaly montáže kovové kostry kopule. Vnější vzhled kopule (tj. hliníkové opláštění) bylo dokončeno v říjnu 1964 a 17. prosince 1964 proběhla kolaudace kopule.

Mezitím firma Carl Zeiss stavěla dalekohled. Hlavním projektantem byl ing. Alfred Jensch (19. 6. 1912-6. 10. 2001), jenž pro dalekohled vymyslel zcela neobvyklý, ale výhodný tvar německé montáže se zalomeným uložením protizávaží. V roce 1965 bylo broušeno zrcadlo, v lednu 1966 mechanici smontovali dalekohled nanečisto v dílnách firmy Zeiss v Jeně. V říjnu 1966 naši pracovníci převzali dalekohled, který byl následně demontován a po částech dopraven do Ondřejova. Již v říjnu 1966 přijel autobus, 2. listopadu dorazilo zrcadlo. V prosinci byla instalována hodinová osa s pohonem. Na ni byl v lednu nasazen autobus a protizávaží.

8. března skončila justáž optických systémů a proběhlo první pozorování - planeta Jupiter. V létě 1967 vrcholily dokončovací práce, justovaly se spektrografy a pod.

Slavnostní uvedení dalekohledu do provozu proběhlo ve velkém stylu. V Praze se konalo XIII. Valné shromáždění Mezinárodní astronomické unie (IAU), kterého se účastnilo přes 1500 astronomů z celého světa (i s hosty a rodinnými příslušníky to bylo kolem 3000 lidí). Inaugurace dalekohledu se konala ve středu 23. srpna, druhý den kongresu. Do Ondřejova přijeli astronomové v autobusech. Akce se konala v kopuli pod dalekohledem. Promluvil tehdejší předseda Akademie prof. František Šorm, prezident Mezinárodní Astronomické Unie prof. Polydor Swings a ředitel Astronomického ústavu Dr. Bohumil Šternberk. Po slavnosti bylo pro hosty připraveno občerstvení na starém fotbalovém hřišti pod areálem observatoře (kde je dnes cvičiště psů).

První spektrum bylo pořízeno 13. října 1967 - Nova Delphini. Jako záznamové médium tehdy sloužily skleněné fotografické desky. Ty se používaly až do roku 1992, kdy jsme získali první elektronický detektor - Reti-

con 1872. Ten již byl chlazený kapalným dusíkem. Dnes používáme CCD čipy, chlazené opět kapalným dusíkem. Chlazení je nutné ke snížení šumu na detektorech. Šum je v zásadě zanedbatelný při běžném používání v digitálních fotoaparátech. Stává se však překážkou při dlouhých expozicích, v nichž počítáme každý foton. Tu již je nutné šum snížit, a to se děje chlazením čipů na nízké teploty. Provozní teplota našich čipů je kolem -110 stupňů Celsia.

Vědecký výzkum se postupně zaměřil na systematický monitoring vybraných zajímavých objektů. Dnes máme v našem katalogu 923 hvězd. Většinu z nich představují horké hvězdy. Přirozeným kritériem, jak třídit hvězdy, je povrchová teplota. Koneckonců povrchová teplota určuje, jakým světlem bude hvězda svítit - a jedině světlo nás informuje o vlastnostech každé zkoumané hvězdy. Povrchové teploty hvězd jsou rozmanité, například Slunce má povrchovou teplotu 5750 stupňů, Betelgeuze v zimním souhvězdí Orion, která patří ke chladným hvězdám, má povrchovou teplotu kolem 3000 stupňů. Jiné hvězdy, horké, mají teplotu mnohonásobně vyšší. Například hvězda Benetnasch, kterou jistě každý čtenář zná (je to poslední hvězda

v oji Velkého Vozu) má povrchovou teplotu kolem 17000 stupňů. Právě tyto horké hvězdy tvoří značnou část pozorovacího programu 2m dalekohledu. V poslední době se rozvíjí i další projekty. Mezi ně patří v současnosti stále populárnější výzkum exoplanet - planet obíhajících kolem hvězd (odtud v názvu „exo“, tj. vnější, cizí, ve smyslu planet mimo Sluneční soustavu, které obíhají kolem jiných hvězd než je Slunce).

A co budoucnost? Má vůbec smysl provozovat dalekohledy střední velikosti v době, kdy astronomii dominují obrovské teleskopy o průměru 10m a kdy se plánuje stavba dalekohledu o průměru neuvěřitelných 39m (Extremely Large Telescope – ELT). Určitě má. Zmíněná dominance je totiž jen zdánlivá. Velké dalekohledy mají nespornou výhodu, neboť umožňují sledovat extrémně slabé objekty. Na druhou stranu je o pozorovací čas na takových přístrojích enormní zájem. Astronom v podstatě nemá šanci na jakékoliv systematické sledování „svých“ objektů, o pozorovacích radách dlouhých (řekněme) několik let ani nemluvě. Jinak řečeno, z takových astronomických pozorování se vytrácí časové měřítko. A právě zde je význam dalekohledů střední velikosti. Tyto dalekohledy mohou být vhodným doplňkem k těm velkým. Například velice zajímavou a dosud záhadnou hvězdu epsilon Aurigae sledujeme v Ondřejově od roku 2006. Který z astronomů, používajících velké přístroje v Chile, na Kanárských ostrovech nebo na Havaji, se může pochlubit tak dlouhými pozorovacími řadami?

Máte - li zájem se něco o našem pracovišti dozvědět, navštivte nás v některé z našich akcí pro veřejnost. Pravidelně v květnu pořádáme Dny otevřených dveří, na podzim pak Noc vědců. Letošní Noc vědců připadá na 6. října a ve značné části bude věnována právě našemu jubilantovi. *Miroslav Šlechta*

Vesmírná keš aneb MegaEvent na hvězdárně

I veřejnost se bude moci přidat k obří akci českého geocachingu „Vesmírná keš“ na hvězdárně v Ondřejově - v sobotu 9. září 2017. Program ale není jenom „kačerský“, ale také astronomický, pro dospělé i pro děti. Na hvězdárně bude např. promítat Mobilní planetárium, budou zde ke zhlédnutí výstavy, zažijete rozhlasové vysílání a mnoho dalšího. *Pavel Suchan*

Hvězdárna přístupná i o letních víkendech

Hvězdárnu Astronomického ústavu AV ČR v Ondřejově je možné navštívit až do konce září každou sobotu, neděli a také ve státní svátky, a to v časech 10, 13 a 16 hodin. Průvodce vás provede po historické části observatoře, poté projdete areálem hvězdárny a podíváte se na návštěvnickou galerii největšího dalekohledu v České republice. Prohlídky se konají za každého počasí a trvají asi dvě hodiny.

Dívčí válka

Přijďte se podívat **v sobotu 19. 8. 2017**
do **LENÍHO KINA VE STŘÍBRNÉ SKALICI**

ulice Sázavská 323

Začátek představení: 19:00 hodin

Cena vstupenky 329,- Kč, v den akce 349,- Kč.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK

VINOTÉKA-TRAFIKA NA NÁMĚSTÍ – STŘÍBRNÁ SKALICE

OBCHOD K MARJÁNCE, ul. K Marjance, STŘÍBRNÁ SKALICE

INFORMAČNÍ CENTRUM SÁZAVA, nám. Voskovce a Wericha 280, tel.: 327-320 763

TÁBOŘIŠTĚ U HROCHA SÁZAVA, Průmyslová 333,

RESTAURACE NA STATKU JEVANY, náměstí 327, JEVANY, tel.: 321 678 175

AGENTRUA K (U KOPIČKŮ), ul. Pražská 110, Kostelec nad Černými lesy, tel.: 321 679 212

OBCHŮDEK – POTRAVINY – Daniela Mrazková, HRADEC 51, Kostelec n. Č. lesy

CUKRÁRNA SV.ONDŘEJE, nám. 9. května 120, ONDŘEJOV

Dívčí válka je nejúspěšnější a nejhranější ze všech divadelních her v České republice. Jeho atraktivnost se skrývá především v lehkosti žánru, nadsázce, využitých tématech a také v hereckém obsazení.

Autor sám o této komedii říká: „Dívčí válku jsem psal – tak říkajíc – českému národu „na míru“, jde především o jemu blízký styl humoru a oblasti, kterých se dotýká

(erotika, politika). Navíc jde o odpočinkový žánr, v jehož rámci přinášíme hodokvas těch nejkrásnějších žen, kterými naše zubožená vlast disponuje. Já vždy s trochou

nadsázky říkám – tak bůh vynahrazuje svým milým Čechům neúspěchy v tržní ekonomice.

O úspěchu Dívčí války svědčí naplněné sály po celé naší republice“.

Děj naší historické komedie začíná na veselohru dosti neobvykle a sice pohřbem kněžny Libuše. Vzhledem k technickým těžkostem s realizací smutečního aktu na jevišti, odehrává se tento mimo zorné pole diváka a vlastní děj pak začíná rozhovorem knížete Přemysla s vladykou Bivojem, vracejícím se z pohřbu. Kníže Přemysl, kolísající mezi smutkem po ztrátě milované ženy a radostí nad nově nabytou svobodou, se stává terčem útoků vdavekchtivé ctižádostivé Vlasty, která dovede nejistotu a strach dívek o podíl na veřejném životě využít ve svůj osobní prospěch a ambice nastoupit na místo kněžny Libuše. Při svém temperamentu a vášni neváhá k dosažení svého cíle použít jakékoli prostředky. Kníže Přemysl nemá naprosto v úmyslu vstoupit s Vlastou v nový svazek manželský a jeho eroticko-estetická pozornost se obrací spíše k půvabné Kazi, Libušině sestře, která, žel, již před časem spojila svůj život se statečným rekem vladykou Bivojem a jeho nerozlučným kancem Ervínem. Čestná, leč milostně založená Kazi váhá mezi oběma jedinci, tj. mezi svým mužem a knížetem, až se nakonec rozhodne ke kompromisu, tj. k oběma skvělým mužům. Nevědomky tak položí základ ke klasické manželské nevěře, přežívající až do našich dnů. Hra přináší hluboký a analyzující pohled na příčiny a podstatu Dívčí války z naprosto nového zorného úhlu a moje práce s charaktery postav strhne diváka svojí vroucností a upřímnou realitou. Tento rentgenový pohled je ještě navíc umocněn vysvětlením historického přechodu od starého k novému způsobu pohřbívání. Během tohoto velikého válečného konfliktu mezi muži a ženami sledujeme snahu staroslovanského pěvce Lumíra v jeho uměleckém tvůrčím zápase o naši vlastní, slovanskou Pop music. Do těchto dramatických událostí mísí se láska mladičké Šárky ke krásnému Ctiradovi, kdy válečný konflikt poznamená a tvrdě zasáhne do života této milenecké dvojice.

PŘIJĎTE SE PODÍVAT NA VYNIKAJÍCÍ KOMEDII S NOVÝM HERECKÝM OBSAZENÍM

Hrají: Sandra Pogodová, F.R.Čech, Mojmír Maděrič, Jiří Štědroň, Miluše Bittnerová,

Roman Skamene, Petr Jablonský, Petr Martinák, Evžen Hájek, Tereza Šefrnová,

Bedřich Marušík, Martina Šťastná, Anna Kadeřávková a další.

Ohlédnutí za koncertem spirituál kvintetu

Jistě všichni ocenili, že legendární folková skupina, která následně koncertovala v O2 Aréně, zavítala 22. 4. do SKC v Ondřejově. Zájem byl ohromný a vstupenky šly na dračku. Pod uměleckým vedením zakladatele Jiřího Tichoty, slavícího 80. narozeniny, zazněly písně tradiční i zcela nové. Téměř 300 diváků vytvořilo úžasnou atmosféru, a tak věříme, že i Spirituálové byli spokojeni.

Za akademií skc v Ondřejově

29. 4. se konala jako každoročně Akademie Sportovně kulturního centra v Ondřejově. Před zcela zaplněnou tělocvičnou se představili účastníci kurzů i hosté. Chtěli bychom touto cestou poděkovat nejen vystupujícím, ale hlavně jejich trenérům a lektorům, kteří jednotlivá vystoupení připravili a ohlédnout se za jednotlivými vystoupeními.

Rokenrol

Tereza Malá, která v SKC připravuje adepty na soutěžní kariéru rokenrolu, vede už 4 skupiny děvčat. Nejmenší prtátka se učí ve svých středečních lekcích především základní pohybové dovednosti, koordinovat a zpevňovat tělo a poslouchat rytmus. Na Akademii předvedla tanec na písničku z pohádky Kouzla Králů. O trochu větší Kořata z pokročilé páteční přípravy se poprvé představila s rokenrolovou choreografií, se kterou by letos ráda vyjela alespoň na jednu soutěž. Nejtěžší úlohu měla děvčata Jungels, mladší ze dvou závodních skupin, která celou Akademii zahajovala. Na

závoděch zatím sbírala zkušenosti. Mají však za sebou zimní přípravu a těší se na další soutěžní sezónu, soutěží v kategorii Dívčí formace - děti do 12 let. Čestná úloha zakončit celou akci připadla na nejkvalitnější formaci Stars, která tančí v kategorii Dívčí formace. Jako „lupičkám“ se jim opravdu zadařilo. Je třeba dodat, že na výkonech dívek má Iví podíl i Lucie Mášová, která je momentálně na stáží v zahraničí.

Rope skipping

Druhou nejpočetnější skupinou byli svěřenci Ivy Staňkové, ve které přes švihadla skáčou a různé kousky dělají nejen děvčata, ale i kluci. Ve dvou vystoupeních se zapojila nejen Iva, ale i její manžel, který Ivě pomáhá, stejně jako zkušená děvčata, která si dokonce choreografii vystoupení vytvořila sama. Rope Skipping se může pochlubit i soutěžními úspěchy a zorganizováním víkendové soutěžní akce (13. 5.) i pro další zájemce. Jen aby pro ně bylo ještě místo ve 3 zcela zaplněných kurzech (pondělí, čtvrtek).

Parkour & freerun

Tak to byl adrenalin! Kdo by si byl pomyslel, že svěřenci Ivy Mračkové zahájí své vystoupení skoky z galerie. V rychlém sledu, který nabíral na grádech a obtížnosti skoků, přeskoků a dalších triků, se ukázali nejmenší

adepty na „Spiderman“ i zkušení „hopsáci“. Vše samozřejmě bezpečně, neboť hlavní náplní úterních tréninků je naučit členy teamu správnou techniku cviků, získat základy sportovní gymnastiky a akrobacie, které jsou nezbytné pro perfektní zvládnutí triků, **ať již v tělocvičně nebo venku.**

Balet

Pokračovatelkou baletní tradice primabalerin Národního divadla, sester Šiklových v Ondřejově, je Hanka Zadáková, jejich bývalá svěřenkyně. Práce s těmi nejmenšími, holčičkami 3 – 4 a 5 – 6 let je nejen radostná, ale i náročná, natož při přípravě vystoupení. To se povedlo a holčičky v krásných šatičkách (mimo jiné je všechny vymyslela a vlastnoručně ušila Hanka) jen zářily, pódia se nezaklely, přestože některé baletů jen půl roku. Druhá choreografie patřila dívkám pokročilejším, které ukázaly i akrobacii, neboť je rovněž součástí jednotlivých lekcí baletu (pondělí, pátek).

Hathajóga

Tentokrát se jako jediní dospělí pochlubili svojí ukázkou programu Similiris profesora Predraga Nikiče, „jógingy“ pod klidným vedením Jolany Soukupové. Ztichl dokonce i celý sál, aby vytvořil atmosféru pro soustředění cvičenek, potřebného pro soulad pohybu, dechu a pozornosti. Všechny ásany se nejen na vystoupení, ale i v pravidelných úterních lekcích cvičí pouze na hranici příjemnosti, s cílem neustále se zlepšovat, takže se doporučují dospělým, dětem, mladým i starším i bez fyzické připravenosti.

Karate a sebeobrana

Kolébku karate je Okinawa, ostrov patřící nyní Japonsku. Jeho kořeny jsou však o tisíc let starší a sahají až do Číny. Karate se překládá jako Prázdné - kara a Ruce - te. A viděli jsme to i v Ondřejově!

Nejprve byla ukáзка nižších technických stupňů, tzv. kihon techniky, kde se žáci učí řízenému boji. Pokračovala ukázkou kata týmu vyšších technických stupňů v podání sourozenců Ondřeje a Kristiny Bosákových, několikanásobných mistrů ČR a také Ev-

ropy v juniorských kategoriích. Svoje umění ukázal i nadějný kata tým mladých závodníků z kurzu karate, v podání Lukáše Hejmy, Jakuba Havlíka, Kristiny Beránkové a Kuby Záloly. Vrcholem byly řízené randory sourozenců Bosákových a zejména rodinné vystoupení, kde se mistryně Evropy v karate a trenérka obou pondělních kurzů Kristina Bosáková musela ubránit svým oběma útočícím dětem.

Kytara a flétna

V SKC je výuka hry na kytaru a flétnu určena jak pro začátečníky, tak i pro pokročilé a stejně tak zahráli i jejich účastníci, kteří kromě připravených hudebních hádanek rozezpívali i diváky. Dík patří také Honzovi Beránkovi, profesionálnímu hudebníkovi, skladateli a lektorovi hry na kytaru, flétnu a klavír, jehož trpělivost a nekonečný

úsmev nezná mezí. Vždyt zvládnout za sebou všech 5 – 6 úterních lekcí dá zabrat.

Hosté

Letošní Akademii obohatily vystoupeními žákyně 4. tříd ZŠ bratří Fričů Elen Prokešová a Michaela Potměšilová a Vážky i Včelky z MŠ v Ondřejově, jejichž roztomilá vystoupení připravila Romana Brilová a Eva Nováková. Nakonec jsme si nechali poděkování dvěma šikovným dívkám Elišce Staňkové a Sáře Vorreiterové, které nejen vystupovaly, ale provázely diváky celou Akademií. Na vše se připravily a jejich dialogy přinesly do SKC novou atmosféru mládí a pohody.

Co nás čeká ■ O prázdninách

Jako každý rok nabídne SKC resp. naši lektoři různé aktivity i o prázdninách. Program včas oznámíme.

Úspěšný příměstský tábor BAVSE, jehož hlavní aktérka Lucie Mášová je v zahraničí, nahradí o letošních prázdninách MOMMY TIME s.r.o., která v SKC úspěšně vede dva páteční kurzy pro předškolní děti. Od 10. do

14. července čeká děti program zaměřený na TROLLI, a tak stejně jako skřítky nadchne i děti spousta zábavných her a soutěží, tancování, zpívání, výtvarná i rukodělná činnost. Bude i celodenní výlet plný zábavy. Přihlášky a informace najdete na <http://www.mommytime.cz/2017/04/leto/>, dotazy zodpoví zájemcům lektorky Lucie Nováková a Jitka Růžičková na 608708963 a mommytime@mommytime.cz.

■ Po prázdninách

4. září začíná škola, takže předpokládáme zahájení většiny kurzů až následný týden od 11. 9. Plánujeme i koncert skupiny MALINA BROTHERS (6. 10.), Latinu pro ženy s Pavlou Beránkovou některé nedělní dopoledne. Bára Valuchová s Ditou Fuchsovou se opět chystají na celodenní akci.

Informace

Možná se k vám už dostala zpráva, že má SKC novou doménu i stránky, takže vše, co potřebujete, najdete na www.skcvondrejove.cz, dotazy zodpovíme i na skcvondrejove@seznam.cz nebo na 777 668 212 (Hynek Kašpar, manažer SKC) 773 693 319 (Bohumila Řešátková, manažerka programu).

Bohumila Řešátková

Zkrácená pravidla pro zveřejňování příspěvků

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 20. 8. 2017.

Příspěvky zasílejte na adresu redakce.ozvenyondrejov@gmail.com. Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelně OÚ. Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf. Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

Vzhledem k omezenému rozsahu časopisu je limitován i rozsah příspěvků.

Organizace města, spolky a sdružení – max. 1 strana A4 textu – 5000 znaků
Občané a ostatní přispěvatelé – max. 30 řádek textu – 2500 znaků
(písmo Times New Roman, velikost 12, okraje normální, řádkování 1, zarovnání vlevo)

Delší příspěvky je možné zveřejnit jedině po dohodě s redakcí, případně bude autor vyzván ke zkrácení příspěvku.

Za správnost a věcnost údajů v příspěvku plně odpovídá autor externího příspěvku. Přednost při uveřejňování mají příspěvky týkající se aktuálního dění ve městě.

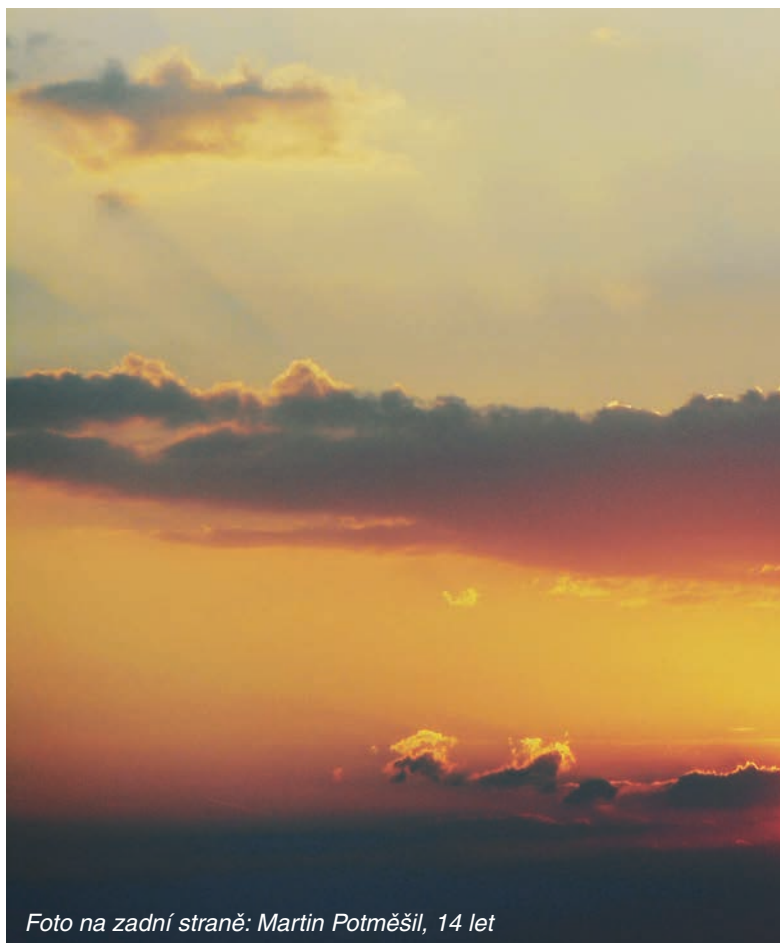
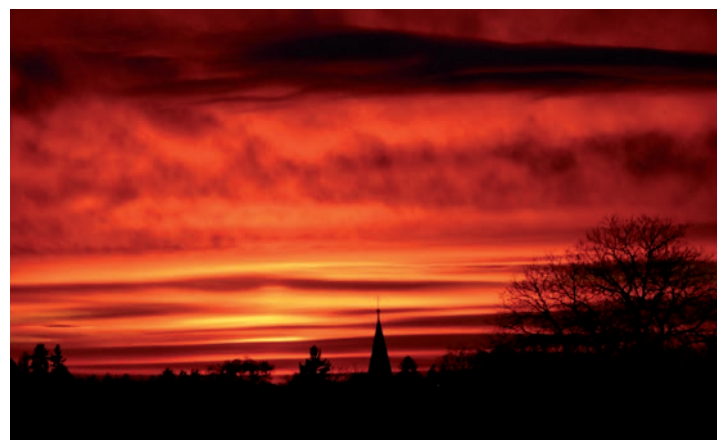
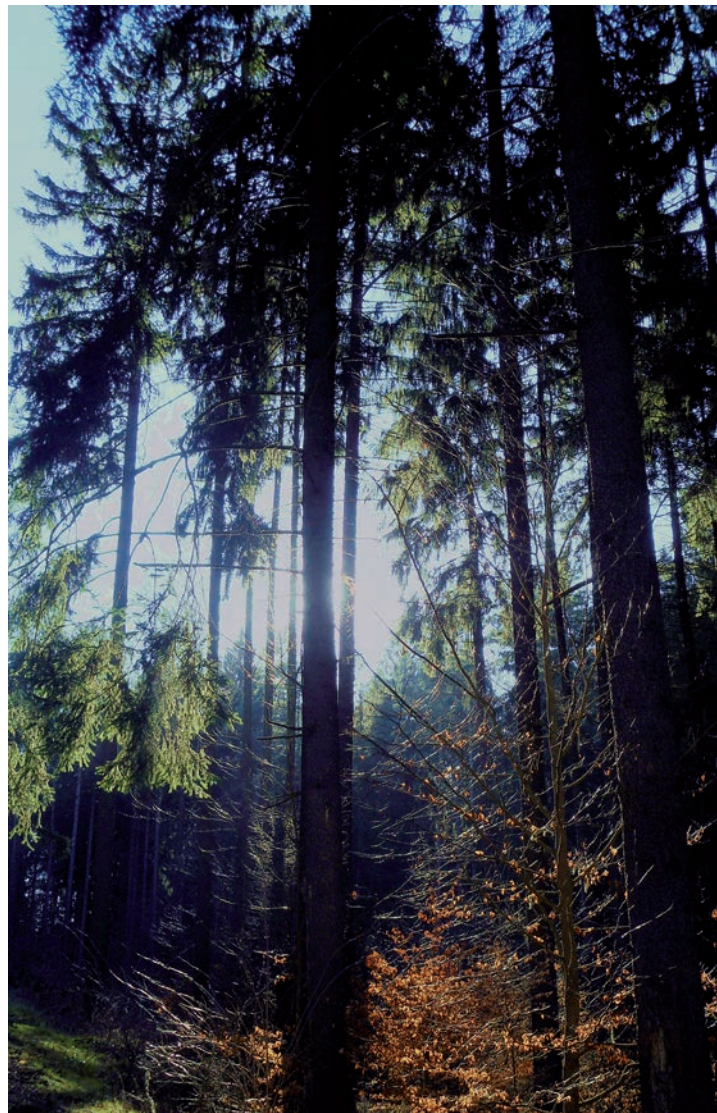

Foto na zadní straně: Martin Potměšil, 14 let